

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön martius 23^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Az egyetlen gyermek. (Vége.)

Alig végzé Neszti e' dalt, midőn Julcsa, kedvelt és meghitt cselédje, robogva fut feléje, egy kellemes ifjú vendégnek érkezését jelentő. Neszti, ki boldogabb volt a' kerti oszlopnak mint bár milly csillogó vendégnek körében, parányi öröm-illetődést sem mutatott: azonban átadva Julcsának gitárját, előbbi komolyságában ballagott vissza a' keskeny fasoron. Fölemelte szemét, 's ah e' pillanat majd létébe került; mert Andort látta maga előtt állni. — Csak a' viszontlátás percében érzik a' szívek, milly nagy lánggal ég benne a' kölcsönös vonzalom. — Némán (mert a' nagy érzeneknek szavai nincsenek) dültek egymás karjaiba; a' multnak komor képei, keservei, eltűntek egyszerre, 's csupa szép és csupa édes volt körülök 's bennök minden. Szemrehányásokkal — ahde milly édesekkel — mutatá Neszti Andornak a' gyűrűt, melyet neki visszadobott; 's pirongó evődéssel húzta azt Andor ismét ujára. Megerősített így a' lélekben soha föl nem bomlott frigy; 's arra a' közbejött megvigasztalt anya örömkönyek között adta áldását.

Azonban Andort utja tovább inté. — „Szüléimet nem láttam még — mondá — pedig ügyvédünk a' hirlapokban közzé tett haza hívásával igen sürget. — Azért siettem haza, különben még tovább elmaradandó; de utam erre vitt-el, 's meg nem állhatám, hogy Várdayékat ne lássam.“ — Ezután kérte Várdaynét, legyen szives őt leányával együtt Hegyfalvára kísérni: „jőjjenek velem — úgy mond — a' megbántottakhoz, engesztelő angyalokul!“ — 's kérését a' jó Várdayné rövid vonakodás után elfogadta.

Föndobogott Andor szíve utja folytatában, 's minél közelebb volt a' szülei lak, annál erősebben. Előre képzelé, miként fognak örülni jó szüléi javult fíjoknak váratlan látásán: nemes büszkeséggel készült szemökbe nézni, büszkeséggel, melyre azon öntudat adott neki jogot, hogy aljas helyzetéből szilárd törekvés által kivergődött, 's ön ere-

jéből emelkedett vissza az emberhez illő polczra, honnét lebukott. Szíve, mely távollété óta csak érénynek nyílt-meg, oly édes nyugalomban volt, minőt a' világ zsibaja között hajdan elvesztett.

Megerkeztek; de Andor az örömnél kitörő jelei helyett az egész szülei házat mélyen borító gyászfellegekre lelt. — Atyja, mint a' búsan lehajtott fővel kijött cseléd mondá, súlyosan beteg. Andor lélekszakadva készült a' szobába rohanni: de a' szemközt jövő orvos gátlá őt, 's az öreg urat szenderegni jelenté. Kijött az anya, és sikoltva öröm és fájdalom között szorítá kebléhez egyetlen magzatját. E' zsi-baj fölrezzenté a' beteget, ki tüstént annak okát tudakozá. Felelet helyett Andor lépett-be, 's atyja ágyánál térdre hullott. — Fölemelkedett a' bágyadt öreg, 's reszkető kezeit Andor felé nyújtá, ki azokat elárasztá könnyűvel 's csókjai záporával. — „Bocsánat atyám! bocsánat minden bal tettemért!“ — És az atya ünnepélyesen fölkelni inté a' visszatértet; vánkusokkal föltámogattatá erőtlen magát, 's gyenge bár de szivrázó hangon szóllani kezdett: „Hála neked Istenem, hogy végórám atyáld illy áldással édesited. Hozott Isten kedves gyermekem! nyílt homlokod, derült arcod, egész külsőd jele beljavulásodnak! Én tehát azon édes hitttel szunnyadhatok-el hosszú álomra, hogy szivedben az érénynek 's polgári kötelességeknek szent templomát viseled. Légy ezután mindkettőnek tántoríthatlan hive. Isten és haza legyenek jelszavaid 's törekvéseidnek nyugvó pontjaik.“ — Körülnéz a' szobában, 's a' bejöttek között föllelvén, kit keresett, folytatá: „ha én majd nem leszek, jó anyádat ápolj!“ — Elsikoltá magát az anya, 's maga a' beteg is zokogott. — Andor megkeményíté magát, 's kezén fogva Nesztit, atyja ágyához lépett. Hegyfalvi fölveté szemeit, 's előzőleg mondá Andorhoz: „Értelek fiam! áldásomat kéred a' frigyre, mely köztted 's Várdayné asszony szeretetre méltó leánya között bontatlan áll. Örömmel adom azt; szeressétek egymást, legyetek boldogok; becsüljétek-meg anyáitokat; 's ha az ég gyümölcsözteti szerelmeket, érényre 's hazai kötelességekre tanítsátok azokat, hogy érényes emberek, jó hazafiak legyenek. Isten veletek! áldásom lengjen körültek!“ — És az érény szent szavait viszhangzó ajak elnémult; kevés óra volt még hátra, 's örökre elnémult!

Andor, atyjának hült tetemei fölött, örök hűséget esküvék az érénynek, honjának, és Nesztijének; 's hármas esküjét élte folytában hiven őrizé. — Neszti a' gyász-év lefolyta után Hegyfalva asszonya lön. A' két anya még néhány évig örült gyermekeivel. Gyakran kiment a' boldog család felejthetlen atyjok sírhalmához, 's hő könyűkkel áztaták az áldott hamvakat rejtőt. — Hiven megtartá ezt Andor szeretett nejével 's gyermekeivel akkor is, midőn a' két anya nem volt többé; akkor is, midőn ő élete delére ért. Nem mulasztá-el ne-

jének elbeszélni azt is, milly megrázólag hatott reá atyjának bánásmódja, 's hogy a' boldogult soha hathatósb gyógyszert ki nem gondolhatott volna, mint őt olly kopott állapotban ismerősei körébe vezetni. — Igazlá azon általunk is jónak talált erkölcsi elvet: „erkölcsi aljasságokba merültet csak hatalmas rázás rezzenthet-föl, melly elűzvé a' kábulás éjét, egész voltában láttassa a' szerencsétlennel undok helyzetét.“

BITVAI.

ÉLETTÖRTÉNET.

A' hős Schwarzburg grófné.

Das einzig macht die Kunst unsterblich,
Dass sie, was gross und würdig, was verderblich,
Von je betrachtet als ihr Eigenthum.

GÖTHE.

Mindenkor édes emelődéssel olvassuk a' történet-írásban előjött jeles nőknek tetteit, kik nemök gyenge külsejét belső lelki erővel pótolván, néha nemzetöket, gyakran embertársaikat is, a' szerencsétlenség örvényéből kiragadják. Majd minden nemzet dicsekedhetik olly nőekkel, kik békeidőben a' férjnek édené varázsolják e' földi létet; zavaros időkben pedig nemök korlátin túl lépve, elszántan tapossák azon elterjedt balvélekedést, melly szerint a' gyenge nő, természetfól már nagy tettekre alkalmatlan. Pedig mi gyakran tapasztalhatjuk, hogy nagylelkű elszánt nők, a' legdurvább férjfiakat is, megható, sziveken uralkodó pillanataikkal szelidekké varázsolják; hányszor, hogy nők, kik érezvén rendeltetésöket, erős lélekkel türik a' szenvedelmet és szerencsétlenséget, 's buzdítójik lesznek még férjfiainknak is. Minden nagy tettet alkalmatosság szül; hol ez nincs, ott ritka az áldozat, 's a' legnagyobb elmék, magukat meg nem ismerve a' setétség homályában bolyongnak. — Egy nőt említek itt, ki hirtelen feltalálása 's elszántsága által, sok embertársát a' végveszedelemtől megmenté, 's ez által méltó, hogy neve a' feledékenység örvényéből kiragadtassék.

Midőn 5-dik Károly 1547-ben a' Mühlberg mellett történt csata után seregeit Thüringian keresztül vivé, az ott uralkodó özvegy Schwarzburg grófné, született Henneberg hercegné, egy biztosító levelet eszközle-ki nála, mellynek erejével alattvalói minden erőszaktól menttek legyenek, — a' szükséges eledeleket azonban illendő áron nekik ki fogja szolgáltatni. — Maga a' jeles asszony Rudolstadt nevű városában tartzkodott, boldogságot árasztva őt hiven szerető alattvalóira.

Az alatt a' braunschweigi herceg, a' spanyol sereg generálja fíjaitól kísérve, a' városhoz közelite, 's egy hírnököt küldé-be a' grófnéhoz olly kéréssel, engedné-meg reggelijét szízes körében elkölteni. A'

a

grófné jeles miveltsége, ősi vendégszeretése nem sokáig késett: „a' herczeg szívesen láttatik“ — volt a' felelet, 's a' biztosító levélről szerényen de méltósággal említést tön.

Szives nő 's pompás reggeli fogadák a' herczeget kísérrőivel. Azonban alig ültek-le, midőn a' grófné kihivattaték, és sürgetőleg jelentették neki, hogy az utban levő spanyol sereg alattvalóit minden marháiktól 's pénzeiktől fosztogatja. Nemes boszorkodással veszi e' szomorú jelentést a' grófné, 's tiszta keble mélyen érzé azon sebet, mely alattvalóit éré. Hirtelen elhatározás kelle, hogy még a' dolgon segíthessen, — 's ez nem hibázott nála. A' várkapuk bezáratását 's embe-reinek fegyverbe öltözését parancsolá; maga pedig komolyan, méltóságos arczczal a' terembe visszatért. Lelket indító szavakkal panaszlá-el a' történeteket vendégeinek, 's rögtöni parancsolatot kére, mely által a' durva nép ama tetteivel felhagyjon, 's a' rablottakat viasszaszolgáltassa. Hangos nevetésre fakadtak a' vezérek, 's hogy háborús időkbén ez szokás volna, vala fagyaláló feleletök. — Haragos pirosság fedé a' grófnénak kellemes arcját, 's a' megbántott méltóságos hangon így szóllott a' bámult vezérekhez: „alattvalóimnak elégtételt szerzek, vagy Istenemre mondom! herczegvér folyand érettek!“ — E' szavakkal, melyeket asszonyi méltósággal ejte, elhagyá a' terem, 's nem sokára fegyveresek tölték-meg a' terem, kik egész alázatossággal foglaltak helyet a' vezérek székeik mellett — csak egy második parancsra várva. Meglepetve, nyugtalan pillantatokat vetének egymásra a' vezérek; — távul a' seregtől nem vala más mód, mint a' megbántott grófnéval, akármi módon is, alkura lépni. A' kevély Alba herczeg, ki nem sokkal ez előtt ellenségeit reszketéssel tölté, most egy nő előtt, kivel játszadozhatni remélt, halaványodott 's aggodalomba esett. Egy levél küldetett tehát Alba herczegtől aláírva a' sereghez azon meghagyással, hogy a' rablottakat azonnal viasszatérítsék, mi nem sokára meg is lön. Mihelyt a' grófné ennek teljesülését hallá, azonnal nőneni gyengédsége 's finomsága is viasszatért, és vendégeitől, kik bámulák a' lelkes nőt — nyájasan bucsúzott-el. — Ezen történet vala tán oka, hogy a' „hős“ nevet nyeré; méltán is, mert sebes feltalálása, hősi elszántsága, nem egy családöt mente-meg a' végromlástól.

De nemcsak itt mutatalelki nagyságot a' grófné, hanem több nevezetes tett is örökíti őt. Meghalt mindenektől tisztelve szeretve 58 éves korában. — Az utóvilág áldást mond hamvaira, 's egy mély sohaj, mely csak nagy emberek pora felett keletkezik az érezőnek szívében, száll a' vándorból, ha a' hős asszony pora felett érzékeny andalodásba merül.

NAGY ELEK.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

A' Chinaiak.

China terjedtsége 700.000 □ angol mértföld, némelyek szerint 500.000, 's így majd hasonló Európához. Benne egy császár (Chám név alatt) uralkodik. A' lakosok körülbelül 60.000 millióra számláltnak, a' főbb rendűeket és katonaságot ide nem számítván. Morisson dr. szerint China 1.222.819 □ mértföldnyi, 's 352.565.992 lakossal bír.

E' kiterjedt tartomány legszebb, legbájlóbb városokkal dicsekszik, ilyen: Peking, China fő városa, hol az uralkodó lakik; mellynek némely része 1832-dik esztendőben több ezer lélekkel együtt a' föld gyomrának prédája lett; — Nanking, melly magos porcellan tornyáról nevezetes, fő városa egy ugyan azon nevű tartománynak; — Madrasz; — Kiachta 's a' t.

Eddig Chinában két tüzokádó hegy is fedezteték-fel, mint P e p i n g és L i n f u n g, mellyek leginkább esős időben lánognak.

Mi a' nemzetet közelebből illeti, anyai nyelvéről ezer félet állitanak. Bizonyosabb még is, hogy lakosai énekelve olvasnak és beszélnek, mi által a' különféle ékvonalakat (accentns) és szóhangokat érthetőbbé teszik. Tintájok az, mit mi chinai tintának nevezünk (Tuss). Ez bizonyos halaknak nemeiből készítették, melyeket fogni igen bajos. Azok, mihelyt valami embert közeledni látnak, magukból fekete festéket eresztvén-ki a' vizet setétre festik, 's így láthatlanokká levén eltűnnek. — A' Chinaiak ötödik évökben már tudományos oktatásokkal foglaltosak. Legelőször olvasni tanulnak. Első könyvek rimekben van írva; a' második T s e s c h u könyve, melly Confucius-nak és Mantses-nek bölcselkedéseit foglalja magában. Irni utójára tanulnak. Toll helyett egy hosszú vékony ecset szolgál nekik. Fölülről lefelé függőlegesen írnak. Betűjek nyolczvan ezernél több és mindannyi más más alakú. Egy szónak leírására csak egy betűt használnak. A' jó olvasásnak megtanulására legalább 30 esztendő kívántatik.

(Vége következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Nagy tengeri kigyó. — Angol hirlapok tudósítanak azon tengeri kigyónak második megjelenéséről, melly már hosszabb idő óta nem vala látható. A' mult évi november 7-kén t. i. ezen állat a' Desert-Rock nevű hegysor és a' szárazföld között fekvő szigetre mászott-ki, hol is Black hajós kapitán látta-meg. A' nevezett tanúnak szilárd magaviselete, értelmessége és igazság-szeretete mindenki előtt ismeretes. Ugyan ő jelenti, hogy a' fennevezett kigyónak közelében egy óra lefolytaig mintegy 40—100 lábnyi távolság-

ban tartózkodék, 's annak hosszását mintegy 80 lábnyinak véli lenni. Az állat fejét a' tengerből két-három lábnyi magosságra emelé; tökéletesen hasonlít a' földi kigyóhoz, mennyire annak a' fejhez legközelebb eső nyakrésze a' többinél sokkal vékonyabb. Színe fekete, 's hasonlít a' tengeri disznóhoz. Testén feltetsző kiemelkedések nincsenek: de ha mozgásban van, annak felületén göröngyök képződnek. Szeretett volna a' kapitán közelebb jutni hozzá, de a' kigyó észre vevén a' hajónak mozdulatait, azonnal víz alá bukkott, 's csak nagyobb távolságban emelkedék ismét annak felületére. A' kapitán úgy vélekedik, hogy fegyverrel elejthette volna ezen szörnyeteket, melynek valóságáról mindig gyanakodék, jövődre nézve pedig két társával együtt mindenkor kész annak jelenlétét esküvel bizonyítani.

Csiga héjakban lakozó méhek. — A' mult decemberben Parisban tartatott tudományos akademiái gyűlés alkalmával Duméril ur két virág-méh-fajról tön említést, melyek üres csigahéjakra szokták fészkeiket rakni. Kétféle csigahéjat választanak ők ezen czélra, t. i. a' kerti és erdei csigáét. Az elsőbb fajú méh fészket, melyet az előadó ur helicolának nevez, első tekintetre onnan lehet megismerni, hogy a' csiga nyílása mintegy fedéllel van bezárva, melyet a' méh növényi darabocskákból 's ezeket öszvetartó gummi forma nedvből készít. A' fedelen alul egy sárgás mézzel teljes üreg, ebben pedig a' bogár hernyója találtatik. A' csigahéj nagyságához képest ezen első osztály mellett vagy alatt van még több, mintegy 8—10 papiros forma lép, melyek némelykor a' csigahéjlás végéig terjednek, 's maguk között semmiféle rést sem mutatnak. — A' másik méhfaj, melyet az előadó ur Latreille bicolor-nak nevez, leginkább az erdei csiga héjába épít, 's másféle anyagokból. Itt t. i. állandólag fővényszemeket, mész- és kovadarabkákat rétegekben egygyé szerkezve találunk. Hogy ezen bogarak átváltozásait tapasztalhatta Duméril ur, több mint száz illy fészket gyűjte öszve, 's meg is győződött arról, hogy a' hernyók pillékké változnak, midőn t. i. magukat sárga selyem gubóba fonják.

Uj bogárfaj. Vallot ur egy uj bogárfajt talált-fel a' veres fenyő levelein, melyet ő Adelges larici-nak nevez. Mielőtt e' fának levelei kifeszlenének, a' bimbóknál levő szögöcskékhöz apró, redős 's feketés testeket látni, melyek a' nobogárcák. Ezek marcius vége felé feltetszőleg nagyobbak, 's ha a' levelek tökéletes kifejlésőket érték, akkor a' bogárcák tojásokat raknak, 's megdöglenek. A' tojások fehér 's kicsiny csomókkal vannak befedve, melyek nekik 's a' kibújt hernyóknak egy ideig véd-testül szolgálnak; junius vagy julius hónapokban az utóbbiak, mint kicsiny, 's fekete hat lábú pontok, könnyen láthatók; későbbben mozdulhatlan zöld testekké, az az hernyó-bábokká változnak. A' himbogárnak szárnyai is vannak, a' nőneműnek nincsenek. Augusztus hónapban a' levelek szuglyájába vonják vissza magukat, hol egész tavaszig merevényen maradnak. A' vörösfenyőnek ezen bogarak nem látszanak ártani, 's más bogaraknak eledelül szolgálnak.

Furcsa forrás. — Pfalzburgtól néhány órányi távolságban egy forrás találtaik, melynek azon különös tulajdonsága van, hogy mintegy óra-negyedig igen nagyon folyik, 's osztán megszűnik. Erre egy óra mulva tompa zugás hallatik a' hegyben, melyet ismét a' forrásnak sebes kiömlése vált-fel. E' tüncemények szünetlen 's a' legnagyobb pontossággal követik egymást, mintha valaki megcsapolt edényből bocsájtaná-ki a' vizet. A' természetnek

ezen ritka 's igen érdekes játéka az emberi lakások távolléte miatt soká ismeretlen vala, 's csak kevés idő előtt fedezé-fel azt egy annak közelében nyáját legeltető juhásztor.

KÜLÖNFÉLE.

Parisi zálogház. A parisi nagy zálogház mult esztendei december 21-dik napján befejezven számadásait, következő érdekes adatokat tett nyilvánossá. Pariban naponként mintegy 2000—2500 tárgy zálogittatik-el, mellyekért a' kiadás öszvesége 46,000 egész 58,000 frankra megy. A' kiváltott jószágokért történt bevétel naponként 43—46,000 frankra becsültetik. Szombaton általában egy tizeddel nagyobb a' beadott zálogok száma, 's annyival kevesebb a' kiváltott tárgyaké. December 31-kén azonban ellenkező körülmény tapasztaltatott. A' beadott zálogok értéke 53,000; a' kiváltottaké pedig majd kétszer annyi, t. i. 105,000 frankra ment.

Furcsa rablás. Valladolidban legközelebb egy különös nemű rablás történt. Don Cayetano de santa Cruz szeretett hitese, Zoraide, mellett a' halandók között legholdogabbnak érzi magát, midőn őt néhány óráig tartó betegség élte társátul örökre megfosztá. Az e' csapás által majd nem örültté lett férj Zoraide holt testétől nem vala képes megválni; sőt midőn az annak eltakarítása végett elrendelt szükséges készüléket megszemlélte, előbbi nyugtalan állapotja valóságos dühödtséggé változott. Kardját kezében tartván, mindenkit agyonszúrással fenyegetett, ki Zoraide testéhez nyulni merészelne. Legkedvesebb barátjai vezettettek hozzá, 's csak ezeknek hosszas kérései voltak képesek heves indulatját lecsillapítani, melly sokkal magosabb fokon álla, hogysem tovább is egyenlő állapotban maradhatott volna. Sűrű köny-özönbe lábadtak szemei, 's a' sors mostoha rendelménye által előbb felingerlett férjfiúnak testét átaljános bágyadság fogá-el. Néhány óra lefolyta után ismét magához tért, 's Perez nevű udvarnokát hivatá szobájába, és miután ezt mind azon jótéteményre emlékezteté, mellyekben az utóbbik a' grófi házban részesült vala, arra kéré őt, vágná-el elhunyt hitésének bal kezéről a' kis ujat, 's hozná azt borszeszszel megtöltött üvegben legbecsesebb emlékül szobájába. Hosszas ellentállás után végre megigéré az öreg Perez, ura iránt vonzó hajlandósága következtében, ama kívánság teljesítését; 's mivel nem sokára a' sirásó egyetértését is képes vala megnyerni, még azon estve teljesült a' hivszolga szándékának végrehajtása. Azonban éppen akkor, midőn az üveg edényt hóna alatt tartván a' temetőből kilépe, a' sirásóval együtt feltartóztatott. Ugy látszik, t. i. hogy a' rendőrség a' holt testet őrző asszonynak a' komornyik által tett ajánlások, vagy pedig a' sirásónak előleges vallomásai által még azon napon a' gróf kívánságáru tudositást vön. Az ítélőszék, melly e' tettet úgy tekinté, mint a' tisztas hely megszenteltelenítését, legelőszér is az ellopott részt a' sirba visszatenni parancsolá. Továbbá Perez komornyikot 300 tallér bündijra, a' sirásót pedig öt évi gályafogságra ítélé. Gróf de la Cruz azonnal lefizeté szolgája helyett az említett bündijt, 's mivel a' sirásónak megkegyelmeztetését nem vala képes kieszközölni, annak számára holtiglani nyugpénzt alapított.

Vitézség emberiséggel párosítva. Az 1783-dik évi török háború alkalmával, midőn Szubova helységnek pusztítólag iramlának egy török csapat, Esterházy Miklós nevét viselő egyik granátos osztály, melly ott tanyázott vala, tüstént parancsolatot vett, hogy négyszögben (en Quarre) visszavonuljon

A' fölriasztott helység lakosai szerte futottak az ellenség elől, 's közöttük nagy ijedten egy oláh menyecske is két három éves gyermekét karjai közé szorítván, 's hogy gyorsabban haladhasson, gyermekét félre dobva a' szaladókat követte. Sztáray gróf ezredes megpillantván ezt, a' négyyszögöl kivágtat, 's a' futó asszonyt kérdőre vonja, miért hagyja-el kisdédét? — „Uram! alig pihegek már; a' gyermek nehéz, 's ön szabadulásom kénytelenített, különben mindketten veszünk-el!“ — Az emberszerető, szelid érzésű ezredes megkönyörrült szegény ártatlanon! leszállt paripájáról, 's a' rá rohanó ellenség színe előtt nyerge kápájába ültetvén a' gyermeket, vissza ugrat a' négyyszögbe, a' kisdédet mindaddig lován tartván, míg a' vész elgördült. A' törökök eltávozásával eljött az anya gyermekét visszakérendő: de a' derék ezredes nem akarta visszaadni, szándéka lévén azt felneveltetni. — Ekkor kikelt az asszony siránkozva, 's előmutatta az ezredesnek egyik kesztyűjét, melyet a' gyermek felvételénél ejtett volt, mondván: „tanú-bizonyásául szolgál ezen kesztyű, melyet az ur elvesztett, midőn lováról szállott-le, hogy e' gyermek, melyet az urtól kérek vissza, tulajdon saját fiam!“ — Illy emberiség ritka példája kettős borostyánnal ékesíti ama jeles hőst, ki a' duló vésznek közepette is ember tud maradni; érdemes, hogy az utókor előtt se menjen feledékenységre e' nagy lelkű vitéznek tette, ki környezve az ellenségtől 's ön élete veszélyezve lévén, az indulat szelidebb sugallását szilárdon követvén, nemes lelkének olly jeles példáját adta.

H. I.

EMLEKMONDÁS.

Barátság.

Helytelen a' panasz,

Hogy a' barátság asszonya elhagyá

Földünket; itt jár ő közöttünk

Itt vagyon ő de csak az találja,

(Mivel csak annak nyitja-fel a' gyönyör

Forrása méhét), a' ki nem a' világ

Lármái közt, hanem tulajdon

Szíve körül tapogatja ötét.

Ungvár-Németi TÓTH LÁSZLÓ.

A' szerelem virágít kedvvel szagatjuk; habár tövisek közt kell azt keresnünk, 's a' bátor kéz vérzik is.

KISFALUDY KÁROLY után Bézmay.

Köz hála. Nem lehet, és nincs is nagyobb állhatatossági inger 's végrehajtói ösztön, mint a' közönségnek háladatos szíve.

GR. SZÉCHENYI I. után S. Karolina.

Gnomák. Legnagyobb örökség az okosság, mert csak az tied egyedül, a' mit tudsz.

Az egyenesség 's igazság rokonok: ezeket csak becsületes ember szeretheti.

SÜTKEY.

Tagrejtvény.

Elsőmet úgy szereted, ha

Zöld és virágteljes,

Hogy azt szép rendben tarthassuk

Egészem szükséges.

Végso tagom legszebb éke

Az emberi nemnek,

Mert e' nélkül fájdalom! csak

Holt testnek neveznek.

S. KAROLINA.

Előbbi rejtvény: MILI-M.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiazon alula' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri ulti 612.